

Ai — произнося се като *e*: *aimer* (емé) любиј
 Au — „ — „ като *o*: *autorité* (оторитé) властъ
 Ei — „ — „ *e*: *peine*, (пénь) трудъ.
 Eu — „ — „ ю българск: *jeun* (жеюнъ) младъ.
 Eau „ — „ *o*: *les eaux* (лез-о) води-тѣ
 Oi — „ — „ *ya*: *la loi*, (ла луа) законъ.
 Ou — „ — „ *y*: *genou*, (жну) колѣно.
 Oe — „ — „ *eo, eo*: *oeuvre*, (еокюме-
никъ) вселенскій.
 Ae — „ — „ *e*, но само въ грѣшки слова у-
потребляемо както: *aegilops* (ежилопсъ) козяно око.

Забѣлежка) Букви-тѣ, които не изложихмы както: **В, Д, К, Л**, и проч: произносятъ се сѫщо като български-
тѣ **б, д, к, л**, по тѣзи причинѣ не рачихмы да гы забѣ-
лѣжимъ.

ЧАСТЬ ПЪРВА

СЛОВОПРОИЗВЕДЕНИЕ.

ГЛАВА ПЪРВА

Първа часть на речь-та:

ЧЛЕНЪ— (*l'article.*)

Членове-тѣ въ френскій язикъ сѫ 1) опредѣлителни
и 2) неопределителни.

1). Определителни-тѣ членове (*les articles définis*)
сѫ малки слова, които сами отъ себе си нищо не означаватъ;
но поставени предъ едно сѫществително, служатъ да
му опредѣлятъ смислъ-тѣ. Определителни-тѣ членове, сѫ про-
сти и сложни. Прости-тѣ сѫ **le, la, les**; (тѣ, та, то,